Rok XV. Lubliniec, dnia 23 kwietnia 1938 r. Nr. 16.

TYGODNIK POWIATOWY
NA POWIAT LUBLINIECKI

„Tygodnik Powiatowy" wychodzi raz w tygodniu i kosztuje z odniesieniem do domu 3.00—zł. kwartalnie. — Ogłoszenia kosztują 60 gr za dwułamowy wiersz petytowy lub jego miejsce. Ogłoszenia przyjmuje się tylko w Starostwie, pokój 8.
Za redakcję odpowiada J. Dubowski, Dyrektor biur Wydz. Pow. w Lublińcu. Drukiem i nakładem Wydziału Powiatowego w Lublińcu

Rozporządzenia władz i urzędów.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 22)

Ustawa
z dnia 31 marca 1938 r.

o pozbawieniu obywatelstwa.

Art. 1.

Obywatel polski, przebywający za granicą, może być pozbawiony obywatelstwa polskiego jeżeli:

a) działał za granicą na szkodę Państwa Polskiego lub

b) przebywając nie przerwanie za granicą co najmniej przez lat 5 po powstaniu Państwa Polskiego, utracił łączność z państwowością polską lub

c) przebywając za granicą, nie powrócił do Polski w oznaczonym terminie na wezwanie urzędu zagranicznego Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2.

(1) Orzeczenie o pozbawieniu obywatelstwa polskiygo wydaje Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych.

(2) Orzeczenie to nie wymaga uzasadnienia i jest natychmiast wykonalne.

(3) Orzeczenie to podlega zaskarżeniu do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Art. 3.

(1) Utrata obywatelstwa polskiego męża rozciąga się na jego żonę, zaś ojca (nieślubnej matki) — na jego (jej) dzieci w wieku do lat 18, jeżeli osoby te przebywają za granicą i nie zostały w orzeczeniu o pozbawieniu wyłączone spod utraty obywatelstwa.

(2) Wyłączenie żony i dzieci może nastąpić, jeżeli z całokształtu stosunków życiowych wynika, że nie pozostawały one w faktycznej wspólności małżeńskiej, bądź rodzinnej z mężem, bądź ojcem (nieślubną matka) i nie zachodzą co do nich okoliczności, przewidziane w art. 1 ustawy niniejszej.

Art. 4.

Obywatelstwa polskiego można pozbawić również samoistnie żonę obywatela polskiego, jeżeli z całokształtu jej stosunków życiowych wynika zerwanie faktycznej wspólności małżeńskiej i jeżeli zachodzą co do niej okoliczności, przewidziane w art. 1 ustawy niniejszej.

Art. 5.

(1) Osoby, które zostały pozbawione obywatelstwa polskiego na podstawie art. 1 lit. a) ustawy niniejszej, nawet po uzyskaniu obcego obywatelstwa, mogą jedynie za uprzednią zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych przebywać czasowo na obszarze Państwa Polskiego.

(2) Kto wbrew powyższemu przepisowi przebywa na obszarze Państwa Polskiego, ulega karze więzienia do lat 5 i grzywny.

Art. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

Art. 7.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:
i Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 22.)

Rozporządzenie
Rady Ministrów

z dnia 28 marca 1938 r.

o zniesieniu zakazu wywozu pszenicy, żyta, produktów ich przemiału, owsa oraz otrąb.

Na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczyposolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym [Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1.

Uchyla się rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1937 r. w sprawie zakazu wywozu pszenicy, żyta, produktów ich przemiału, owsa, oraz otrąb [Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 451].

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
Sławoj Składkowski

Minister Skarbu: E. Kwiatkowski

Minister Przemysłu i Handlu:
Antoni Roman

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 22)

Rozporządzenie
Rady Ministrów

z dnia 28 marca 1938 r.

o zniesieniu zakazu wywozu niektórych pasz.

Na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1.

Uchyla się rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1937 r. o zakazie wywozu niektórych pasz (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 1, poz. 3).

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
Sławoj Składkowski

Minister Skarbu: E. Kwiatkowski

Minister Przemysłu i Handlu: Antoni Roman

(Przedruk z Dz. U. R. P. 23)

Rozporządzenie
Ministra Skarbu

z dnia 29 marca 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o zryczałtowaniu podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw na rok 1938.

Na podstawie art. 37 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339) zarządzam co następuje:

§ 1. Od przedsiębiorstw, opłacających w latach podatkowych 1936 i 1937 zryczałtowany podatek przemysłowy od obrotu na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 lutego 1936 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o zryczałtowaniu podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 98), pobrany będzie w roku podatkowym 1938 podatek przemysłowy od obrotu w formie ryczałtu, w kwotach ustalonych w myśl tegoż rozporządzenia na jeden rok podatkowy.

§ 2. Z wymienionych w § 1 rozporządzenia niniejszego przedsiębiorstw wyłączone są od opłacania podatku w formie ryczałku:

a) przedsiębiorstwa, które zostały lub zostaną przejęte przez spółki akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółdzielnie i inne osoby prawne, obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzania;

b) przedsiębiorstwa, których obrót za rok podatkowy 1936 lub 1937 po włączeniu obrotów artykułami podlegającymi scalonemu podatkowi przemysłowemu przewyższał kwotę 50.000 zł lub był co najmniej o 25% wyższy od obrotu przyjętego za podstawę do wymiaru podatku przemysłowego od obrotu za rok podatkowy 1935, przy czym ustalenie tej kwoty obrotu lub takiego wzrostu obrotu powinno opierać się wyłącznie na danych uzyskanych z zeznań i wyjaśnień płatnika, z ksiąg, zapisków i innych pisemnych materiałów informacyjnych;

c) przedsiębiorstwa, które w terminie do dnia 1 maja 1938 r. złożą właściwemu urzędowi skarbowemu pisemny wniosek o wyłączenie ich w roku podatkowym 1938 od opłaty zryczałtowanego podatku, przy czym wniosek taki nie podlega opłacie stemplowej (art. 142, punkt 1) ustawy o opłatach stemplowych);

d) przedsiębiorstwa prowadzone w r. 1938 pod inną firmą lub przez inną osobę niż w roku 1937, jeżeli zmieniły przedmiot swej działalności lub jeżeli nie są prowadzone w obrębie tej samej miejscowości, co w r. 1937;

e) przedsiębiorstwa, które do dnia 1 maja 1938 r. złożą właściwemu urzędowi skarbowemu pisemne oświadczenie, że od początku 1938 r. prowadzą prawidłowe księgi handlowe w rozumieniu art. 81 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134), bądź co do których urząd skarbowy stwierdzi, że księgi takie są prowadzone od początku 1938 r.;

f) przedsiębiorstwa, które na rok podatkowy 1938 powinny nabyć świadectwa przemysłowe kategorii wyższych od przewidzianych w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 lutego 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 98).

§ 3. (1) Zaliczenia poszczególnych przedsiębiorstw do ryczałtu oraz wymiaru zryczałtowanego podatku dokonywają urzędy skarbowe.

(2) O wymiarze podatku zawiadamia się płatników za pomocą nakazów płatniczych.

(3) Nakazy płatnicze powinny być doręczone płatnikom do dnia 15 maja 1938 r.

§ 4. Wyłączenie przedsiębiorstwa od opłaty zryczałtowanego podatku w myśl przepisów § 2 lit. b) rozporządzenia niniejszego następuje na skutek postanowienia urzędu skarbowego. O postanowieniu tym zawiadamia się płatnika pisemnie w terminie do dnia 15 maja 1938 r.

§ 5. Urząd skarbowy może wyjątkowo zwalniać od zryczałtowanego podatku ubogich płatników w granicach art. 3 ust. [2) ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

§ 6. Zryczałtowany podatek przemysłowy od obrotu na rok podatkowy 1938 płatny jest w czterech równy ratach: do 15 czerwca, do 15 września, do 15 listopada 1928 r. i do 15 lutego 1939 r.

§ 7. Nie wpłacone w terminie raty zryczałtowanego podatku uważa się za zaległości, podlegające przymusowemu ściągnięciu.

§ 8. [1] Od nakazów płatniczych na zryczałtowany podatek służy płatnikom prawo wnoszenia odwołań w terminie dni 30 od doręczenia nakazu płatniczego.

[2] Odwołania mogą dotyczyć wyłącznie pociągnięcia przedsiębiorstwa do opłaty zryczałtowanego podatku wbrew przepisom §§ 1 i 2 rozporządzenia niniejszego. Odwołania nie odpowiadające temu warunkowi pozostawia urząd skarbowy bez rozpatrzenia, zawiadamiając o tym płatnika.

[3] Nadto w terminie do dnia 15 czerwca 1938 r. służy płatnikom prawo wnoszenia zażaleń w sprawie wyłączenia przedsiębiorstwa od opłacania podatku w formie ryczałtu oraz w sprawie niezaliczenia przedsiębiorstwa do rzędu przedsiębiorstw, opłacających zryczałtowany podatek w myśl rozporządzenia niniejszego.

[4] Odwołania i zażalenia rozstrzyga Komisją Odwoławcza.

[5] Wniesienie odwołania bądź zażalenia nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia w przepisanym terminie podatku zryczałtowanego, bądź wymierzonego według zasad ogólnych ani też prawa władzy skarbowej do ściągnięcia wymierzonego podatku.

§ 9. W razie zlikwidowania przedsiębiorstwa w ciągu 1938 roku lub w razie przejęcia przedsiębiorstwa w 1938 roku przez spółkę akcyjną, spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, spółdzielnię i inną osobę prawną, płatnik powinien o tym donieść niezwłocznie właściwemu urzędowi skarbowemu, który zarządzi umorzenie zryczałtowanego podatku w części, przypadającej począwszy od następnego miesiąca po zlikwidowaniu lub przejęciu — do końca okresu podatkowego.

§ 10. Dyrektorom izb skarbowych służy prawo darowania na prośby płatników skutków zaniedbania terminów, zakreślonych w rozporządzeniu niniejszym.

§ 11. [1] Przedsiębiorstwa, podlegające zryczałtowanemu podatkowi w myśl rozporządzenia niniejszego, nie są obowiązane do opłacania zaliczek na podatek przemysłowy od obrotu (art. 36 ustawy o państwowym podatku przemysłowym).

[2] Przedsiębiorstwa, wyłączone spośród przedsiębiorstw opłacających zryczałtowany podatek, podlegają opodatkowaniu podatkiem przemysłowym od obrotu na zasadach ogólnych i opłacają zaliczki na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1938 w myśl przepisów art. 36 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, przy czym przedsiębiorstwa nie prowadzące w roku 1938 prawidłowych ksiąg handlowych wpłacać będą zaliczki kwartalne w wysokości co najmniej jednej piątej kwoty rocznego podatku, ustalonego przy wymiarze ryczałtu na lata 1936 i 1937.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: E. Kwiatkowski

KOMUNIKATY.